

PEPA~LÖÖPPI

PERJANTAINA 17.6.2005

LEIRIPOMON KARU TILITYS!

- tätä en unohda koskaan

HELLEAALTO
KOETTELEE
LEIRIÄ

LEIRIELÄMÄÄ JA
ENSIAPUA OPETTELEMASSA

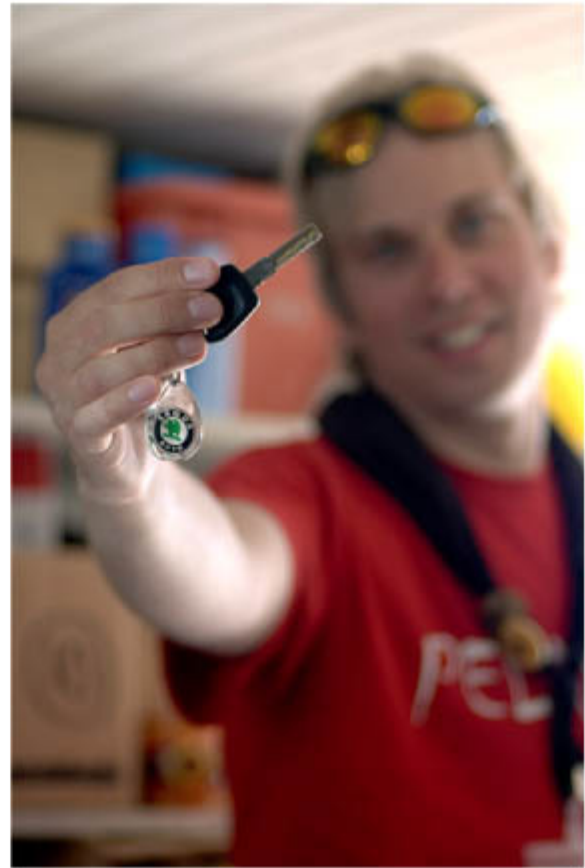
LEIRIN JOHDON ARKIPÄIVÄ VAAKALAUDALLA!

”Tapahtuma ketju sai alkunsa, kun superkaksarin toinen osapuoli, Liisa lainasi autoani käydäkseen asioilla kaupungissa.”

Leirin sujuvuus ja eteenpäin meno olivat vähällä kaatua leirin johtoportaan tapahtuneen katastrofin seurauksena. Myöhään keskiviikkoiltana toinen superkaksareista, Juha Laine, kavereiden kesken pomo vaan, havaitsi kadottaneensa avaimet turvalliseen ja viihtyisään, kiiltävään valkoiseen Skoda merkkiseen henkilö-autoonsa. Tapaus oli erittäin vakava senkin takia, että Juha oli lupautunut kuljettamaan PikkuPelastajien ryhmän Reposaareen tutustumaan Meripelastusseuran toimintaan seuraavana päivänä.

Toimitus epäili jo leirialueella riehuvan jonkinlaisen rikosaallon, kun kaikki hutiluspuun runsas anti, Sylvesterin salaperäinen katoaminen, jonka yhteydessä spekuloitiin myös kidnappauksen mahdollisuutta sekä tämä tapaus tulivat kuin yhtenä ryppäänä leirin kiusaksi. Ajateltiin, että myös infossa tapahtuvilla tietoteknisillä ongelmilla olisi jotain tekemistä asian kanssa.

Pomo kertoo, ”Tapahtuma ketju sai alkunsa, kun superkaksarin toinen osapuoli, Liisa lainasi autoani käydäkseen asioilla kaupungissa. Matka sujui ongelmitta ja asiat tulivat hoidettua. Ongelmia ilmeni vasta, kun aloin kysellä auton avaimia takaisin noutaakseni päivittäin tarvitsemieni hygienia-tarvikkeita. Kauhukseeni huomasin auton ovien olevan lukossa ja avainten teillä tietymättömillä.” Juhan silmäkulmaan kihoaa kyynel, kun hän muistelee kauhulla sitä iltaa. ”Hammasharjani oli autossa, ja jouduin käyttämään saatavilla

olevia tarvikkeita ja pesemään hampaani tiskiharjalla. Ikenet ovat vieläkin arat ja tiskiaineen maku nousee suuhuni aina ruokailun jälkeen.”

Toimitus antaa Juhalle hetken aikaa koota itsensä ennen kuin haastattelua voidaan taas jatkaa. Hetken kuluttua Juha pystyy jo kertomaan, mikä helpotus oli, kun avaimet lopulta löytyivät. ”Olin niin hädissäni, että tutkittuani leirialueen aina puuvajaa myöten ja käännettyäni kivet ympäri, olin jo käynnistämässä suuretsintää avainten löytämiseksi, kun kaikki yllättävällä tavalla ratkesi. Liisa yritti paikata tilannetta hakemalla minulle suklaavanukasta. Mikä yllätys se olikaan, kun hän saapui paikalle heilutellen avainnippuani. Hän oli löytänyt ne jääkaapista!” Jälleen kyyneleet kihoavat Juhan silmiin ja toimitus päättää lopettaa haastattelun tähän.

HELTEELLE EI NÄY LOPPUA

Tunnelma Pastuskerissa on kuin Saharan aavikolla konsanaan; päivät ovat polttavan kuumia ja yöt kuulaan viileitä.

Poikkeukselliset sääolot ovat saaneet leiriläiset vähentämään runsaita vaatekertojaan ja huollon ryntäämään kaupunkiin ostamaan kauppojen aurinkorasvahyllyt tyhjiksi. Jos päivät

jatkuvat leirin loppuun saakka yhtä helteisinä, saamme lähettää kotiin joukon kahvipavun ruskeiksi paahtuneita leiriläisiä.

Superkaksari kehittelee parhaillaan keinoa, jolla todistaa nuoria noutamaan tulleille vanhemmille, että nämä lapsoset ovat todella samoja ihmisiä, jotka he

vasta viime tiistaina toivat leirialueelle.

5.Leirin pomo, Maija Laine tilittää: "En ollut tunnistaa leiriläisiäni eilisen päivän Yyterin reissun jälkeen. Valkoiset haamut muuttuivat kerta heitolla terveen ruskeiksi nuoriksi." Maija vihjailee auringon lämmitelleen muutakin kuin ilmaa ja merivettä: "ilmassa leijuu lupaus leiriromanssista".

